

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
10p. 12.

N^{ER} 61.

Pojedynczy numer na wielino-
wym papierze gr. 10.

ŚRODA DNIA 16 MARCA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0°	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI
7	27 4. 434	+ 3. 5	— 8 0			
15. 12	„ 4. 447	+ 5 4	+ 4.9	zachodni słaby	pochmurne	deszcz.
8	„ 4. 178	+ 4. 9	+ 4,0	połud: za. słaby	„ „	„
9	„ 4. 054	+ 2. 0	— 4,5	„ „	„ „	o g. 10 3/4 deszcz.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 12 MARCA.

ROZKAZ DZIENNY

W kwaterze głównej w Warszawie dnia 10 Marca 1831 r.

Przekonawszy się, iż rozkazy i okólniki przez Komisję Rządową Woyny do woysk w rzeczach administracyjnych wydane, nie odbierają spieszego skutku, przez co działania ogólne w najistotniejszych nie raz przedmiotach na niepewność narażone być mogą; polecam wszystkim generałom korpusów dywizyi, brygad, dowódcóm pułków i oddziałów, aby wszelkie polecenia rzezonęj władzy, bądź w ogólności, bądź co do szczegółów wydane, pod własną odpowiedzialnością iak najszybciej wykonywali i wykonania takowych pilnowali.

NACZELNY WÓDZ

Siły Zbrojnéj Narodowéj
(pod.) SKRZYNECKI.

Za zgodność z Oryginałem:

Szef Sztabu głównego

Pułkownik Chrzanowski.

ROZKAZ DZIENNY.

W kwaterze głównej w Warszawie dnia 9 Marca 1831 r.

Uwiedomia się woysko, że generał brygady Morawski, mianowanym został przez Rząd Narodowy pod dniem 8 b. m. Ministrem Woyny.

Jenerał piechoty Krasiniski Izidor, dotychczasowy minister woyny, otrzymał od Rządu Narodowego, na własne żądanie, uwolnienie od obowiązków które dotąd pełnił.

NACZELNY WÓDZ

Siły Zbrojnéj Narodowéj

(podp.) SKRZYNECKI.

Za zgodność z Oryginałem:

Szef Sztabu głównego

Pułkownik Chrzanowski.

Rozkazem dziennym z dnia 9 b. m. mianowani zostali Jenerałami brygad: Skarzyniski Ambrozy, Rutie, Kamiński, Skarzyniski Kazimierz, i Kicki.

Dnia 11 b. m. poniósł karę śmierci na szubienicy wystawioný w rynku starego miasta szpieg moskiewski Borkowski.

Smutną donosimy wiadomość: referendarz stanu Gliński szanowany powszechnie z zaćności charakteru i zdólności swoich, urzędnik, zszedł z tego świata po krótkiéy chorobie.

Uprowadzona w Puławach przez nieprzyjaciela panna z domu Xiężny, nazywa się Zaborowska. Ta godna i młoda dziewica, w czasie kiedy Pułkownik Łagowski walczył wśród miasta z Moskalami, mając za nic wszelkie niebezpieczeństwa, osobiście zachęcała mieszkańców, do wspierania swoich braci i do uderzenia z boku na uciekających; usiłowania iéy nie były daremnymi. Za powrotem do Puław najeźdników, żydzi niezanieśli denuncyować i pauny Zaborowskiey: a w skutek tego doniesienia wzięta była do niewoli. Kiedy Dwernicki przycisnął pod Markuszowem uciekających rabusiów, Xiężna Jeymość wyprawiła w poselstwie do nieprzyjacielskiego dowódcy domę ze swojego dworu, która wyrobiła uwolnienie branki. Słychać, że Naczelný Wódz ma iéy posłać w nagrodę odwagi poświęcenia się i cierpienia, krzyż wojskowy.

Pułk drugi Maturów zabrał wczoraj 90 jeńców Rossyjskich. Codzién powiększa się ich liczba, codzién także przechodzi do nas wielu zbiegów.

Korpus Xcia Szachowskiego zniszczony i rozpydzony pod Białotką, 24 Lutego, zbiera się w okolicach Płocka.

Officer Kawecki z korpusu Jenerała Dwernickiego, przez Puławy idąc gdy był u Xiężnéy Czartoryskiej, pokazywała mu kulę karabinową, która wpadła do pałacu, przysiężąc rzekła: "to pamiątka od wnuka; umiałabym iéy użyć gdybym była młodsza,

bobym stanęła z wami w szeregach.,³ Pożegnała się z nami błogosławiąc i żywi roniąc.

Uwaga dla Rossyan. — Ród Germański, Niemiecki, wielkie od wieku odniósł zwycięztwo. Zwolna, następował na dziedziñy sławiańskie, i częściowo, całe prawie opanował: małżeństwa, traktaty, wojny, podstępny, dopomogły Niemcom do tego upodlenia, wielkiego szczepu Sławian, najpotężniejszego na świecie, przeznaczonego kiedyś, ziemi całej panować. Austria, Prussy, zagarnęły znaczną sławacką dzielnicę: Rossya cała, pod ciężką władzą familii Niemieckiey; dzierżawy Sławiańskie Turcy, są nic nieznaczące, i albo ciśnione przez protekcją familii Niemieckiey Rossyjskiey, albo trzymane przez dom Rakuski. Jedna Polska, długo potężna, długo nie szczęśliwa, dziś podnosi śmiałe czoło: pierwsza, jako główna od wieków wyobrazicielka ludów Słowiańskich, podaje hasło, oswobodzenia i niepodległości. W śmiertelnéy walce dzisiejszéy, przelewamy krew wspólplemienników, niszczymy ślepe i nierozumne narzędzia gwałtownego despotyzmu; musimy zabijać tych którzy nieznając siebie i swojej sprawy, spieszą na zagładę naszą. Nie szczęśliwi! mordując nas samobójczą dłonią zarzynają siebie samych!!!... Dopókiż trwać będzie takie zaślepienie!... Potężny władco losów ludzkości, otwórz im oczy, niechay przejrzą!... Rossyianie, czyż serca wasze obce są prawdzie i szlachetności?... To nas tylko w téy smutnéy kolei pociesza, że Moskwę prowadzą do niecnego boju same Niemcy: Dybitsche, Württembergi, Kreutze, Sackeny, Kawery, Korfy, Pahleny, Tolle, Geismary, Roseny, Wittey, Anrepy, Gerstenzweig, i t. d. Rossyianie! litujemy się nad wami.

Jak straszliwy wichur, który najmocniejsze drzewa z korzeniem wyrwa i obala, zamierzał hr. Dybicz jedną stanowczą bitwą

zniszczyć *zbuntowanych Polaków*. Upoiony zwycięstwami nad nieszczęsnym ludem, zagrożonym w niewoli i demoralizacji, myślał, że równie łatwo zgębną naród, który nabywszy doświadczenia w szkole nieszczęść, postępując z duchem czasu, mężnie narzucone kadywany zrywa, i chwalebna przekłada śmierć, w walce za niezatarte prawa ludzkości, nad nędzne życie. — Brzegi Wisły łatwo w niwecz obrócić mogą sławę zabałkańskiego hrabi. Dotąd odbyte bitwy nie powiodły się Rossyanom. Niechaj się wystrzeżę, ażeby mu, zamiast przygotowanego tryumfu nie dostał się w podziale los Warrusa który podobnie jak on uległy dziwactwom dumnego władcy, oprócz haniebną śmierci, jeszcze przekleństwa swego Pana i całego narodu poniósł do grobu.

Suwarowowi rodowitemu Moskalowi, bez oświaty, i wykształcenia, który oprócz ślepego posłuszeństwa przywidzienie kobiecy, i osobistej odwagi żadnych innych cnót nie posiadał, i przy swoich ograniczonych pojęciach żadnych innych zalet posiadać nie mógł, ławieży rzeź Oczakowa i Pragi darowaćby można. Lecz jakiego sądu hr. Dybicz, urodzony w Słasku, współczesny Szyllera i Göthe'go, spodziewać się może od potomności, od swego własnego sumienia, nawet wtenczas, gdyby mu się udało, zwalczyć Polskę i krocie szlacheckich ludzi poświęcić ziemie despoty, za to, że ośmielili się myśleć o wolności.

Gazeta Niemiecka (*Warschauer Zeitung*) obymnie o Dybiczu następujący artykuł:

W wydanych manifestach tak jak w całym postępowaniu Feldmarszałka niepodobna poznać szlachetnego Dybicza, który przed 30 laty, gdy w jego prawdziwy oyczyźnie żywa wszczęła się walka piśmienna o usamowolnienie żydów, niewspanialsze rozwinął był wyobrażenia o godności rodu ludzkiego.

Blask wystawnego dworu Cesarskiego zasłonił męża, który w młodzieńczym wieku najpiękniejsze rokował nadzieję. Niechaj rozważy, że uprzejme weyrzenie najłaskawszego Pana nie jest dostatecznym wynagrodzeniem za niesłuszną sprawę, z której wypadnie bezbożnemu (Lievelnden) ię obrońcy zdać rachunek przed obliczem sprawiedliwego BOGA.

Pełnomocnicy pięciu mocarstw Esterhazy, Wessenberg, Talleyrand, Palmerston, Bülow, Lieven i Matuszewic, którzy uwzięli się jakby członkowie nowego kongressu, obdarzać Europę, coraz świeżemi protokołami i konferencyami londyńskimi, ogłosili znowu pod d. 19 lutego manifest obszerny, przeciwko wiadomą protestacyi kongressu belgijskiego, zaniesioną z powodu londyńskiego protokołu z d. 20 stycznia, przez który granice Belgii dowolnie oznaczone, i kraj ten za neutralny ogłoszony został. Panowie dyplomacy w rozciągłym wywodzie usiłują przekonywać o wspaniałomyślności swoich rządów, o sprawiedliwości i czystości ich zamiarów i godności z jaką w sprawie belgijskiej postąpili: wystawiają traktaty i umowy wiecześnie, za święte i nietykalne gorszą się postępowaniem Belgijczyków, i w końcu w 7 artykułach, rozporządzają: że protokół londyński z d. 20 stycznia, jest święty i nietykalny, w całej swojej rozciągłości: że tylko pod warunkami w protokole tym ogłoszonymi, niepodległość Belgii i oddzielenie od Hollandyi jest uznane: że każde przestąpienie oznaczonych granic uważać się ma za krok nieprzyjacielski i za rozpoczęcie stanu wojny.

Bez wątpienia dziwną jest rzeczą, że Francja należała do tak potwornego dzieła mordującego ukleioną przez samych Francuzów nieinterwencją i gwałcącego najświętsze prawa ludow: ale każdy łepię na rzeczy

zapatruiący się, łatwo destrzeże, że zgoda tych mocarstw konferuiących, jest tylko pozorną: ludźą się wszystkie nawzajem: wiedzę dobrze o tém, deklamuią a każdy u siebie gotuje oręż, i ogłada się na wypadki zewnętrzne. My Polacy, przecięliśmy stary węzeł polityczny: zrodziły się nowe trudności: burzy się południe Europy. Spodziewać się naleźy ogólnego wstrząśnienia, a na tém ludy stracić nie mogą.

(Z *Gazet Warszawskich*.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

LONDYN 1 *Marca*. — Wczoray i dziś kurs papierów przy giełdzie był bardzo niepewny. Spadanie ich, przypisywano po części odebrany z Paryża wiadomościom, poczęści domniemaney niepewności ministrów, względem uskutecznienia reformy parlamentu.

Dziennik *Times* powiada: Zdaie się, iż pokóy europeyski jest teraz z kąd inąd nietylko ze strony Belgii zagrożony. Stronnictwo które w Bononii obięło władzę, ma styczność z Francją, a na ulicach słyszeć się daią okrzyki na cześć tego kraju. Jest podobieństwo do prawdy, że stolica apostolska wezwie na pomoc Austrę w celu przytłumienia rewolucyi bonońskiey; równie iak iey tam inż szukał xiążę Modeny, przeciwko swym zbuntowanym poddanym. Czy Francya dozwoli Austrii zalać Włochy i osadzić każdy punkt gdzie powiewa trdykolorowa chorągiew?.... Wszyscy się teraz zapatruią na Paryż. Jeżeli by walka terażnieysza skończyła się z upadkiem francuzkiego ministerium, tedy wszyscy bez wyjątku lękaią się najgorszych skutków. Z wieści obiegaiących o środkach iakich się chwycili terażnieysi nasi ministrowie, bardzo wielu kupców naszych wyprowadza zatrważaiący wniosek, że okoliczności mogą zniewolić Anglią do wniieszenia się w

woynę na stałym lądzie, a to za sprawę despotyzmu i przeciwko Francyi. Chociaż stali u klasy téy woyna zwykle niebywa niepopularna, w chwili obecney iednakże powszechnem jest zdaniom, że woyna taka iak ta, nietylko, w kraim byłaby uważana za niepopularną, lecz w ogóle byłaby najnieszczęśliwszym krokiem, iakiby mogło uczynić ministerium. Mimo to od wybuchnienia rewolucyi francuzkiey niebyło tak powszechney obawy przed bliską woyną kontynentalną. Okazuje się to, nietylko we wszystkich rozmowach, lecz we wszystkich działaniach handlowych, mianowicie w assekuracyach okrętowych.

Dziennik *Globe* spodziewa się, iż nie znajdzie się nikt tak przewrotny z osób maigrzych wpływ na sprawy Anglii, by dał najmniejszy powód do obawy, iżby Anglia połączyła się z mocarstwami samowładnemi, w celu walczenia z nimi przeciwko Francyi.

Dnia 14 i 15 *Marca* 1831 r.º

Cena Zbóź różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	28 —	26 —	25 —	23 —
— Zyta	27 15	26 15	26 —	25 —
— Jęczmienia	22 —	21 —	20 15	19 —
— Grochu	26 15	26 —	25 —	23 —
— Owsa	11 15	11 12	11 10	11 —
— Jagieł	40 —	38 —	37 —	36 15
— Rzepaku	34 —	33 —	32 —	30 15

LOTERYIA KRAIOWA.

W 442 ciągnieniu dnia 16go *Marca* 1831 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z kółła zostały numera następujące:

— 54. 81. 18. 24. 14. —

Przyszłe 443 ciągnienie dnia 23 *Marca* 1831 r. przypada.